

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารูปแบบปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ศรีสุข อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล
4. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุข อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

1. ความหมายของบทบาท

บทบาทตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Role เป็นเรื่องของพฤติกรรมและหน้าที่ที่ความรับผิดชอบ (Function) เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่า เมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งใด ก็ควรแสดงพฤติกรรมให้ตรง และเหมาะสมกับหน้าที่ ความรับผิดชอบนั้น มีนักศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของคำว่าบทบาทไว้ ดังนี้

บุญตา ไส้เลิศ (2550 : 12) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพของตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่บุคคลได้รับต้องมีบทบาทหน้าที่ที่ความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ตามบทบาทของตำแหน่งนั้น และคล้อยตามความมุ่งหวังของสังคม เช่น บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาก็หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับงาน ในหน้าที่ที่ปฏิบัติในสถานศึกษานั้น

สินธร คำเหมือน (2550 : 7) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และพฤติกรรมที่คาดหวัง หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และ ได้แสดงออกตามบทบาท

ปราโมทย์ คัลยาศิริ (2545 : 13) ให้ความหมายว่า บทบาท คือ พฤติกรรมของบุคคล ที่แสดงออกตามหน้าที่ หรือตำแหน่งที่มีอยู่ให้เป็นที่รู้เห็นของบุคคลอื่น ซึ่งพฤติกรรมที่แสดง ออกมานั้นอาจตรงกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ก็ได้

จารุพร เฟื่องสกุล (2545 : 15) กล่าวถึงบทบาท หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดง ตามตำแหน่งหรือสถานะทางสังคมที่บุคคลนั้น ๆ ดำรงตำแหน่งอยู่ ซึ่งมีทั้งบทบาทที่ปฏิบัติจริง (Role Behavior) กับบทบาทตามความคาดหวังของบุคคลอื่น (Role Expectation) ซึ่งบางครั้งอาจ สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของสมาชิกในชุมชน

สรุปได้ว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลที่ถูก คาดหวัง หรือกำหนดให้กระทำโดยมีความเกี่ยวเนื่องกับอำนาจหน้าที่ อันขึ้นอยู่กับตำแหน่งทาง สังคมของบุคคลเป็นตัวกำหนด และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการงาน โดยตรงให้ผู้ดำรงตำแหน่ง นั้นๆ และงานพิเศษที่ควรจะต้องกระทำ หรือพฤติกรรม ที่คาดหวังสำหรับผู้อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ ว่าต้องปฏิบัติอย่างไร เป็นบทบาทที่คาดหวัง โดยกลุ่มคนหรือสังคม ฉะนั้นบทบาทของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำต่างๆตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นจริงตาม ระเบียบฯที่ได้รับมอบหมายกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องเป็นตัวแทน ประชาชน

2. แนวความคิดทฤษฎีบทบาท

แนวคิดทฤษฎีบทบาท เป็นแนวคิดทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคมที่ให้ความ สนใจเรื่องตัวบุคคลในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม การปฏิบัติสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องในสังคมเป็น ลักษณะสำคัญบทบาทหน้าที่แสดงอยู่ เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ จำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กัน ตลอดเวลาเพื่อให้สังคมก้าวสู่สังคมที่บุคคลส่วนใหญ่ปรารถนาและต้องการจะให้ขึ้นไป

การศึกษาทฤษฎีบทบาทจะทำให้สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของมนุษย์ได้ นักสังคม วิทยา นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายแนวคิดบทบาท ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 602) ให้ความหมาย ว่าการทำตามบทบาท การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 111) กล่าวว่า บทบาท คือ การกระทำหรือพฤติกรรม ของสมาชิกในกลุ่มที่อยู่ในสถานภาพนั้น ๆ ฉะนั้นบทบาทจึงเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมตาม ตำแหน่งหรือสถานภาพซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมหรือตามลักษณะของการรับรู้ บทบาทเป็นผลรวมของการแสดงออกตามสิทธิและหน้าที่

ประเสริฐ เข้มกลิ่นฟูง และคณะ (2544 : 73) ได้อธิบายไว้ว่า บทบาท คือ พฤติกรรมที่คาดหวังสำหรับผู้ที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร (Role Expectation) เป็นบทบาทที่คาดหวังโดยกลุ่มคนหรือสังคมเพื่อทำให้คู่สัมพันธ์มีการกระหว่ากันทางสังคมได้ รวมทั้งสามารถคาดการณ์พฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นได้

ปราโมทย์ คล้ายศิริ (2545 : 13) ให้ความหมายว่า บทบาท คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกตามหน้าที่ หรือตำแหน่งที่มีอยู่ให้เป็นที่รู้เห็นของบุคคลอื่น ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นอาจตรงกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ก็ได้

จารุพร เฟิงสกุล (2545 : 15) กล่าวถึงบทบาท หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงตามตำแหน่งหรือสถานะทางสังคมที่บุคคลนั้น ๆ ดำรงตำแหน่งอยู่ ซึ่งมีทั้งบทบาทที่ปฏิบัติจริง (Role Behavior) กับบทบาทตามความคาดหวังของบุคคลอื่น (Role Expectation) ซึ่งบางครั้งอาจสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับความคาดหมายของสมาชิกในชุมชน

3. ปัจจัยที่สนับสนุนการแสดงบทบาท

สำหรับปัจจัยที่สนับสนุนการแสดงบทบาท ได้มีนักวิชาการได้เสนอไว้ดังนี้

พจน์ วรรณ (2522 : 36) ได้เสนอปัจจัยที่จะทำให้การแสดงบทบาทเป็นไปอย่างได้ผลนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรของตน และสังคมตามความต้องการของสังคม 4 ปัจจัย คือ

1. ความต้องการ เป็นแรงจูงใจในการทำงานเพื่อสนองความต้องการของผู้แสดงบทบาทให้เป็นที่ยอมรับต่อองค์กรหรือสังคม
2. การสื่อสาร ได้แก่การติดต่อ การประสานงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทบาทได้ชัดเจนไม่คลุมเครือ
3. การคล้อยตาม เป็นปัจจัยที่ทำให้ บทบาทของผู้แสดงไม่เกิดความขัดแย้งในการแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมในการปฏิบัติที่เป็นบรรทัดฐานของกลุ่มหรือสังคม
4. ความสามารถ เป็นปัจจัยที่ทำให้บทบาทของผู้แสดง ไม่เกิดความขัดแย้งในการแสดงออกอย่างชัดเจน เพื่อความสำเร็จของงาน

แนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่

1. อำนาจหน้าที่

อำนาจหน้าที่ คือ อำนาจหน้าที่ที่จะสั่งการและใช้ถ่ายทอดทรัพยากรต่าง ๆ อำนาจหน้าที่จะต่างกันอำนาจ ตรงที่ความมีอำนาจ หมายถึง ความสามารถที่จะสั่งการหรือศิลปะในการทำให้

อิทธิพลเหนือหรือให้เกิดผลในตัวผู้ได้บังคับบัญชาได้เอง โดยไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจหน้าที่โดยตรง (อุทัย หิรัญโต. 2531 : 26)

ขณะเดียวกันความรับผิดชอบ หมายถึง ภารกิจที่จะต้องรับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จ ในเป้าหมายต่าง ๆ รวมถึงการต้องรับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ไป และความรับผิดชอบต่อสิ่งที่กระทำต้องดำเนินการให้สอดคล้องเป็นไปตามนโยบาย เมื่อใดที่ได้รับเอาความรับผิดชอบต่อมาแล้ว เมื่อนั้นย่อมจะทำให้กลายเป็นภาระข้อผูกพันที่จะต้องทำงานที่ได้รับมอบหมาย นั้นให้เสร็จสิ้นไปด้วยดี (ธงชัย สันติวงษ์. 2535 : 47)

2. อำนาจหน้าที่และอำนาจ

แนวความคิดของอำนาจหน้าที่และอำนาจจะกล่าวถึงในส่วนนี้ ส่วนการประยุกต์แนวความคิดดังกล่าวนี้จะกล่าวถึงในตอนหลัง

อำนาจหน้าที่เป็นสิทธิอย่างหนึ่ง ในทัศนะของฝ่ายบริหาร อำนาจหน้าที่คือ สิทธิที่ผู้บริหารมีอยู่สำหรับการตัดสินใจและกำหนดให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์กร อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารจะรวมถึงสิทธิดังต่อไปนี้

1. การตัดสินใจภายในขอบเขตของอำนาจหน้าที่
2. การมอบหมายงานให้กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

3. การกำหนดผลการปฏิบัติงานจนเป็นที่พอใจจากผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา คำว่าอำนาจหน้าที่ หมายถึง “อำนาจที่จะส่งบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่ผู้มีอำนาจจะเห็นสมควร ทั้งนี้การสั่งการให้กระทำตามดังกล่าวนี้ จะต้องมีความหมายเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจ” อำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้จะเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะได้มาโดยตำแหน่งที่เป็นทางการ ด้วยอำนาจดังกล่าวเขาจะสามารถทำการตัดสินใจต่าง ๆ ให้เป็นผลกระทบท่อผู้บังคับบัญชาของเขาได้ แต่อย่างไรก็ดี ภายในองค์กรอำนาจหน้าที่นี้จะใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อได้ใช้ภายในขอบเขตของตำแหน่งหน้าที่และต้องเป็นการใช้เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรเท่านั้น

เหตุที่ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งที่สูงกว่ามีอำนาจสิทธิที่จะสั่งการให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามก็เพราะผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่านั้น ย่อมต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่สำคัญและมากกว่า ดังนั้น อำนาจหน้าที่ในฐานะที่เป็นตัวกำหนดความรับผิดชอบ (อำนาจหน้าที่จะต้องเท่ากับความรับผิดชอบ) จึงย่อมมีมากกว่าด้วย ในเมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชารับผิดชอบทำงานที่น้อยกว่าง่ายกว่าจึงย่อมมีอำนาจหน้าที่น้อยกว่าด้วย การสั่งให้ปฏิบัติหรือการสามารถบังคับบัญชาโดยผู้บริหารที่สูงกว่าจึงย่อมกระทำได้

อำนาจคือแรงผลักดันอย่างหนึ่ง อำนาจและหน้าที่มีความหมายเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิด แต่ไม่ได้เป็นสิ่งเดียวกัน อำนาจหน้าที่เป็นสิทธิอย่างหนึ่ง อำนาจคือแรงผลักดันที่เสริมกำลังสิทธิ ผู้บริหารที่มีสิทธิกระทำบางสิ่งบางอย่างไม่อาจจะกระทำให้เกิดความสำเร็จได้ เพราะว่าพวกเขาขาดอำนาจ ในทางตรงกันข้าม ผู้บริหารอาจมีอำนาจกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดความสำเร็จได้

แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล คือ หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นกลไกที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ในปัจจุบันหลาย ๆ ฝ่ายทั้งภาครัฐบาล เอกชน รวมทั้งองค์กรพัฒนาต่าง ๆ ให้ความสนใจการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างมาก ทั้งในประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชน ประเด็นประสิทธิภาพรวมทั้งประเด็นของการบริหารจัดการ

1. ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 เป็นการจัดตั้งหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีการบริหารตนเอง และมีสภาตำบลทำหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของคณะกรรมการตำบลแต่เนื่องจากขาดประสิทธิภาพในการทำงานจึงถูกยกเลิกไป

ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงรูปแบบการจัดการบริหารของตำบลให้มีประสิทธิภาพและเป็นรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศ สภาตำบลจึงไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลจึงขาดอิสระในการทำงานประชาชนไม่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินการของสภาตำบล

พ.ศ. 2537 ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำแหน่งแทนประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่ พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท

2. รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2542 รัฐบาลได้มีการเสนอขอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในประเด็นต่าง ๆ ทั้งโครงสร้างที่มาของสมาชิก อบต. อำนาจหน้าที่ของ อบต. (โกวิท พวงงาม. 2544 : 170)

พ.ศ. 2546 รัฐบาลได้เสนอขอปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 โดยเนื้อหาส่วนใหญ่ แก้ไขชื่อเรียกบุคคล และ คำศัพท์กฎหมายที่ให้สอดคล้องกับกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ

2. โครงสร้างการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

2.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.1.1 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน และในกรณีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน และกรณีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้หมู่บ้านละ 3 คน โดยอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในตำแหน่งตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบอายุของ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

2.1.2 อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังต่อไปนี้

- 1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- 3) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2.2 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล อาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

2.2.1 อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

- 1) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดกับกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และบังคับของทางราชการ
- 2) สั่งอนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 3) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- 4) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- 5) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
- 6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น

2.2.2 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 พนักงานส่วนตำบล

พนักงานส่วนตำบล ก็คือ บุคลากรหลักที่ทำงานให้องค์การบริหารส่วนตำบลถือเป็นข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลจัดเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นคล้ายพนักงานเทศบาล นอกจากนั้นจะเป็นพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีทั้งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของระเบียบกระทรวงมหาดไทยในการมีพนักงานจ้าง

นอกจากนั้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการ องค์การบริหารส่วนตำบล อาจขอให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็นและในกรณีที่เป็นข้าราชการ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดเดิม

2.4 โครงสร้างการแบ่งอำนาจการบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล

การแบ่งส่วนการบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นอยู่กับลำดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดขึ้นเพื่อความเหมาะสมกับภารกิจ โดยได้แบ่งส่วนการบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างน้อยออกเป็น 3 ส่วน คือ

2.4.1 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะต้องมีตำแหน่ง

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล

2.4.2 ส่วนการคลัง ซึ่งจะต้องมีหัวหน้าส่วนการคลัง หรือเจ้าหน้าที่การเงิน

และบัญชี

2.4.3 ส่วนโยธา ซึ่งจะต้องมีหัวหน้าส่วนโยธา หรือนายช่างโยธา

เป็นต้น

แผนภาพที่ 2 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา : พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552

สรุปได้ว่า โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้ คือให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและข้อบัญญัติรายจ่ายเพิ่มเติม รวมถึงควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

- 2.8 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 2.7 ปรากฏและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 2.6 ส่งเสริมให้ราษฎรในครอบครัวใหม่ประกอบอาชีพ
- 2.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 2.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- 2.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 2.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 2.1 ให้มีและบำรุงรักษาไปรษณียากรโทรเลขและกิจการการสื่อสาร

ความสามัคคี

- 2. องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดตั้งองค์การในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- 1.9 ปฏิบัติหน้าที่ที่มอบหมายตามอำนาจหน้าที่ของกรมหรือ

ตั้งต่อไป

- 1.8 บำรุงรักษาผลประโยชน์ของราษฎรพลเมืองอื่น และวัฒนธรรมอันดี
- 1.7 ส่งเสริมและบำรุงรักษาอาชีพการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
- 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
- 1.5 ส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
- 1.4 ฝึกอบรมและบรรเทาสาธารณภัย
- 1.3 ฝึกอบรมและระงับโรคติดต่อ
- 1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้ง
- 1.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

ของท้องถิ่น

กำลังพลและสิ่งปลูก

ตั้งต่อไป

- 1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- 62) องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและ
- อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยสรุปได้ดังนี้ (นพทวิวัฒน์ บรรณานนท์. 2549 : 61-62)
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนด

วัฒนธรรม

3. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.9 มาตรการประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

2.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

2.12 การท่องเที่ยว

2.13 การผังเมือง

3. ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 71 และมาตรา 87 แห่งกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 ประเภท คือ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วไปและข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นงบประมาณไว้ดังนี้ คือ

3.1 ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้อำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน 1,000 บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

3.2 ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นงบประมาณ มาตรา 87 แห่งกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลบัญญัติไว้ว่า งบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องจัดทำเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเสนอได้ก็แต่โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้เสนอนายอำเภอเพื่อขออนุมัติและให้นายอำเภอพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ถ้านายอำเภอไม่อนุมัติต้องแจ้งเหตุและส่งคืนให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัตินั้นใหม่ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วและนายอำเภอพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่านายอำเภออนุมัติร่างข้อบัญญัติดังกล่าว

4. การงบประมาณและการคลัง

องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้และรายจ่าย ดังต่อไปนี้

4.1 รายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัญญัติไว้ในมาตรา 23 แห่งกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม 20 ประเภทด้วยกัน ส่วนในกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลเองก็ได้บัญญัติถึง

องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีอำนาจที่จะยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่จะต้องแสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย

2. การสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง มาตรา 92 แห่งกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลบัญญัติไว้ว่า หากปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ให้นายอำเภอสั่งสอบสวนโดยเร็ว และในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ใดผู้หนึ่งมีพฤติการณ์ดังกล่าวจริง ก็ให้นายอำเภอเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งได้ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วยก็ได้ คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถือเป็นที่สุด

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุข อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

1. สภาพทั่วไป ที่ตั้ง

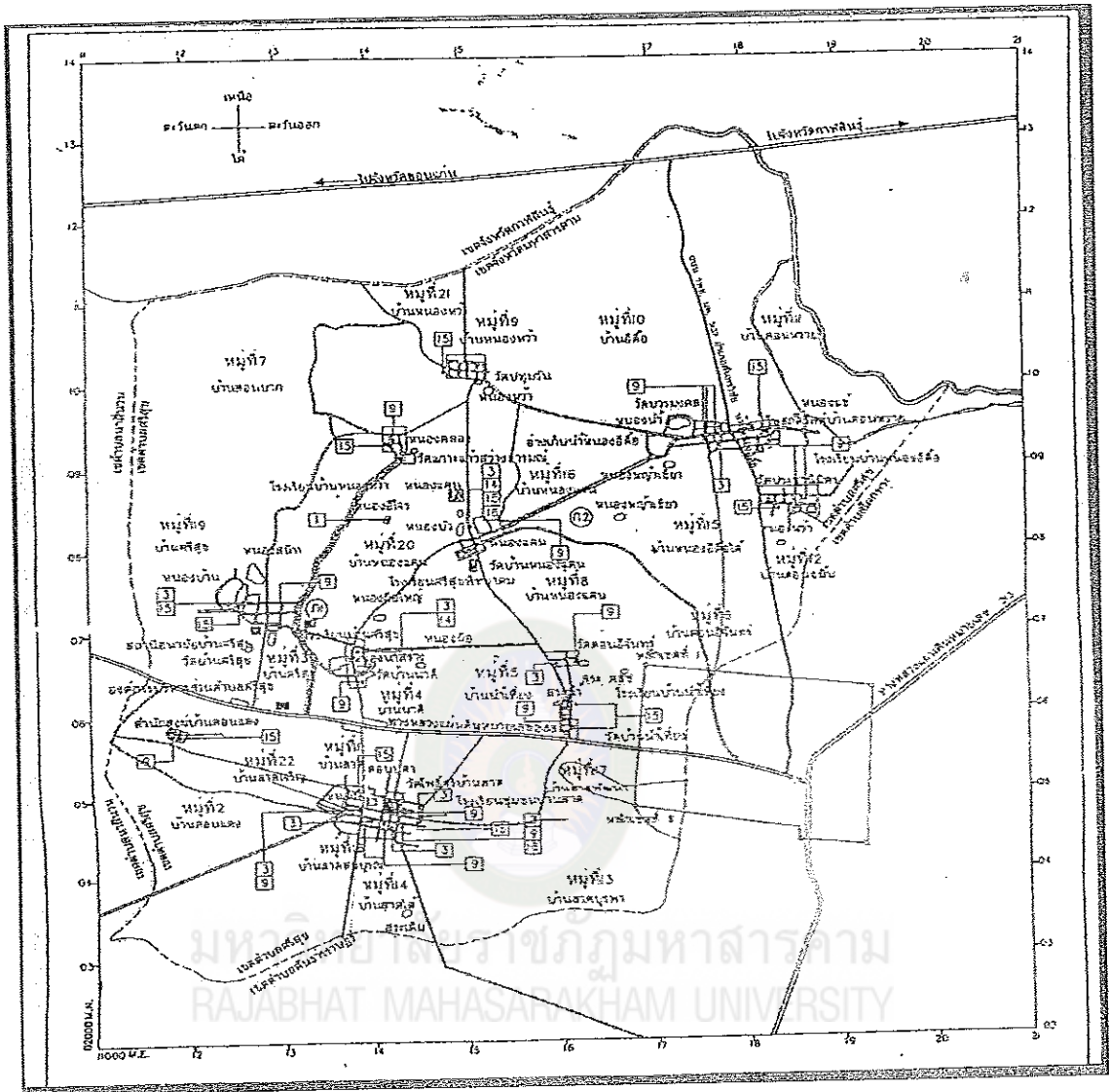
1.1 จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2539

1.2 ที่ตั้ง ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุข หมู่ที่ 3 บ้านศรีสุข

ถนนกันทรวิชัย-เขียงยืน ตำบลศรีสุข อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150
ห่างจากอำเภอกันทรวิชัยเป็นระยะทาง 6 กิโลเมตร

2. อาณาเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุข ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีพื้นที่ทั้งหมด 51 ตารางกิโลเมตร หรือ 31,875 ไร่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหัวนาคำ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลขามเรียง ตำบลนาสีนวน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลโลกพระ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลนาสีนวน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

แผนภาพที่ 3 แผนที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุข

3. ลักษณะภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ทั่วไป ไม่มีภูเขา หรือแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ห้วยหนอง คลอง บึง ไหลผ่าน
4. การปกครอง มีจำนวนหมู่บ้าน 24 หมู่บ้าน โดยแบ่งเป็นแต่ละหมู่บ้านดังนี้ประชากรในตำบล
 - 4.1 จำนวนราษฎรทั้งสิ้น 10,081 คน ชาย 5,058 คน หญิง 5,023 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 195.74 คนต่อตารางกิโลเมตร (ตามฐานราษฎร)
 - 4.2 จำนวนครัวเรือน 2,409 ครัวเรือน โดยแยก เป็นดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนครัวเรือนและประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร			ขนาด หมู่บ้าน
			ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านลาด	121	124	111	235	เล็ก
2	บ้านดอนแดง	61	267	240	507	กลาง
3	บ้านศรีสุข	122	178	163	341	เล็ก
4	บ้านนาดี	58	388	306	794	กลาง
5	บ้านน้ำเที่ยง	118	249	216	465	เล็ก
6	บ้านคอนอิจันทร์	70	123	128	251	เล็ก
7	บ้านดอนบาก	156	259	289	548	กลาง
8	บ้านหนองแกน	118	255	272	527	กลาง
9	บ้านหนองหว้า	66	187	200	387	เล็ก
10	บ้านหนองอิตื้อ	142	123	132	255	เล็ก
11	บ้านดอนหวาย	145	293	318	611	กลาง
12	บ้านดอนขมิ้น	105	258	305	563	กลาง
13	บ้านลาดบูรพา	61	132	151	283	เล็ก
14	บ้านลาดใต้	133	212	179	391	เล็ก
15	บ้านหนองอิตื้อใต้	148	231	212	443	เล็ก
16	บ้านหนองแกนน้อย	66	129	150	279	กลาง
17	บ้านลาดพัฒนา	103	135	152	287	เล็ก
18	บ้านลาดสมบูรณ	96	124	118	242	เล็ก
19	บ้านศรีสุข	178	396	400	796	เล็ก
20	บ้านหนองแกน	71	101	108	209	เล็ก
21	บ้านหนองหว้า	61	181	157	338	เล็ก
22	บ้านลาดเจริญ	91	270	246	516	กลาง
23	บ้านนาดีใต้	51	113	98	211	เล็ก
24	บ้านลาดสามัคคี	68	265	230	495	เล็ก
รวม		2,409	5,058	5,023	10,081	

5. สภาพทางเศรษฐกิจของโรงเรียน

การประกอบธุรกิจในเขตศูนย์บริการสาธารณสุข ๒ ของโรงเรียน
 ประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก แต่เนื่องจากการทำนาไม่ได้ออกผลผลิตเท่าที่ควร เพราะมีน้ำในไร่น้อย
 นำมาใช้ในการทำนาประกอบอาชีพประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ปลูกผลไม้ และประกอบอาชีพประมง
 อาชีพเสริมรายได้จากการทำนาทำไร่ทำสวน เช่น ปลูกผลไม้ เช่น กล้วย ฝรั่ง ฝรั่งน้ำ ฝรั่งน้ำ
 เป็นต้น ส่วนในฤดูแล้งจะมีการเพาะปลูกพืชไร่ในนาต่าง ๆ ทั่วหมู่บ้าน แต่จะมีประชากร
 บางส่วนที่อพยพไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นอื่นในการผลิต หรือ สอน/บริการ ที่สำคัญอย่างต่าง
 ได้แก่ 1) ชาว 2) ไทเมอ 3) ไทเมอ 4) ปักซอย 5) ปักซอย 6) ปักซอย

6. กลุ่มประชากรตามเศรษฐกิจ

- 6.1 การรวมกลุ่มเพื่อการอาชีพ จำนวน 27 กลุ่ม สมาชิก 237 คน
- 6.2 การรวมกลุ่มเพื่อการออมทรัพย์ จำนวน 11 กลุ่ม สมาชิก 1,473 คน
- 6.3 กลุ่มอาชีพอาชีพอื่น จำนวน 1 กลุ่ม สมาชิก 24 คน
- 6.4 จำนวนประชากรแยกตามประเภทอาชีพของประชากรในตำบล ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนการประกอบอาชีพของประชากร

ที่	การประกอบอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
1	ทำนา	1,740	2,039	3,779	48.8
2	ทำไร่	4	6	10	0.1
3	ทำสวน	-	-	-	-
4	ประมง	-	-	-	-
5	ปลูกผลไม้	-	-	-	-
6	รับราชการ	66	67	133	1.7
7	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	2	2	0.1
8	พนักงานบริษัท	14	16	30	0.4
9	รับจ้างทั่วไป	279	526	1,291	16.7
10	ค้าขาย	60	95	155	2.0

ปี	ระดับการศึกษา	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
1.	ไม่เข้าศึกษา	173	175	348	4.7
2.	ชั้นประถมศึกษา	145	116	261	3.5
3.	ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา	158	147	305	4.1
4.	จบชั้นประถมศึกษา ป.4, ป.7, ป.6	1,959	2,203	4,162	55.6
5.	มัธยมศึกษาตอนต้น ม.1-3, ม.1-3	602	530	1,132	15.1
6.	มัธยมศึกษาตอนปลาย	517	486	1,003	13.4
7.	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า (มศ.4-5, ม.4-6, ปวช.)	78	63	141	1.9
8.	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า	5	8	13	0.2
	รวมทั้งหมด	3,792	3,948	7,740	100

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของประชากร

7.1.6 ระดับการศึกษาของประชากรตามอายุ

7.1.5 หอสมุดประชาชน

7.1.4 ห้องสมุดประชาชน

7.1.3 โรงเรียนมัธยมศึกษา

7.1.2 โรงเรียนประถมศึกษา

7.1.1 ฝายชลประทาน 3 แห่ง

7.1 การศึกษา

7. ข้อสังเกตทางสังคม

ปี	การประกอบอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
11	ธุรกิจส่วนตัว	93	72	165	2.1
12	อาชีพอื่น ๆ	-	-	-	-
13	กำลังศึกษา	868	848	1,716	22.2
14	ไม่เข้าอาชีพ	202	212	414	5.3
	รวมทั้งหมด	3,792	3,948	7,740	100

7.2 ข้อมูลทางสถานศึกษา

7.2.1	จุด	จำนวน	10	แห่ง
7.2.2	สำนักสงฆ์	จำนวน	1	แห่ง
7.2.3	มัสยิด	จำนวน	-	แห่ง
7.2.4	โบสถ์	จำนวน	-	แห่ง

8. ข้อมูลด้านสาธารณสุข

8.1 สถานพยาบาล มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุขซึ่งมีจำนวนบุคลากร 8 คน ไต่ถามข้อมูลสุขภาพผู้รับบริการ จำนวน 300 คน ต่อเดือน

ตารางที่ 4 จำนวนสถานพยาบาล

ประเภทสถานพยาบาล	จำนวน (แห่ง)	จำนวนบุคลากร (คน)	คนไข้เฉลี่ย (คน/เดือน)
โรงพยาบาล	-	-	-
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุข	1	8	300
คลินิก	-	-	-
รวม	1	8	300

8.2 การรับบริการของโรคติดต่อ มีโรคไข้เลือดออก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของประชากรทั้งหมด

ตารางที่ 5 ข้อมูลโรคระบาด

โรค	จำนวน	ร้อยละ
โรคไข้เลือดออก	5	0.06
โรคอุจจาระร่วงอย่างแรง	-	-
รวม	5	0.06

8.3 สถานการณ์ผู้ป่วยโรคติดต่อ

8.3.1 จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV ผู้ติดเชื้อเอชไอวี

8.3.2 สถานการณ์และโรคระบาดอื่น ๆ

9.2 ตารางพลเมือง 1 แห่ง

9.1 ตารางจาง - แห่ง

9. ตารางพลเมืองในจังหวัดน่าน

ปี	ประเภท	รวม		
		จำนวน (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
1.	ลูกบ้าน/ลูกหลาน/ลูกพี่ลูกน้อง	-	-	-
2.	ลูกบ้าน/ลูกหลาน/ลูกพี่ลูกน้อง (60 ปีขึ้นไป) ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	-	-	-
3.	ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	1,079	783	296
4.	ผู้พิการ	120	64	56
5.	ปัญญาอ่อน	10	6	4
		1,209	853	356

ตารางที่ 7 จำนวนผู้สูงอายุ

8.5 ผู้สูงอายุ เป็นผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้พิการทางสมอง

ปี	ประเภท	รวม		
		จำนวน (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
1.	ผู้สูงอายุ	152	130	25
2.	ผู้พิการ	283	245	38
3.	ผู้พิการทางสมอง	-	-	-
4.	ผู้พิการ	-	-	-
5.	ผู้พิการ	-	-	-
6.	ผู้พิการ	-	-	-
7.	ผู้พิการ	30	25	5
		465	400	68

ตารางที่ 6 จำนวนผู้สูงอายุ

283 คน และอื่น ๆ จำนวน 30 คน

8.4 สถานการณ์ผู้สูงอายุ มีผู้สูงอายุ จำนวน 152 คน ผู้พิการจำนวน

ท.	ประเภท	ระยะทางรวม (กม.)	สถานีบริการไฮโดรเจน	จำนวนสถานีไฮโดรเจน	รวม	
					จำนวนสถานี	จำนวนรถ
1.	ถนนอุทธรณ์	28.331	28.331	1	1	0.404
2.	ถนน ศส.	5.824	5.420	1	1	0.404
3.	ถนนลาดยาง	20.170	20.170	1	1	-
		54.325	53.921			0.404

ตารางที่ 8 จำนวนประเภทถนน

12.1 ตารางถนน

12. ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

11.4 ระยะประมาณระยะต่อวัน 0.75 กม. มีสถานีไฮโดรเจน ให้แก่สถานีขนส่งที่

11.3 สถานีขนส่ง

11.2 พื้นที่อัตราระยะ 1,175 ไร่ 2 งาน 11 ตารางวา

11.1 พื้นที่ป่า 524 ไร่ 3 งาน 295 ตารางวา

11. ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 10.1 ประชาชนหมู่บ้าน จำนวน 24 หมู่บ้าน
- 10.2 ประชาชนตำบล จำนวน 24 คน
- 10.3 อุตสาหกรรม จำนวน 720 คน
- 10.4 อปพร. จำนวน 240 คน
- 10.5 ตำรวจอาสา จำนวน 240 คน

10. ข้อมูลด้านผลกระทบและการรวมกลุ่มของประชาชน

12.2 ชื่อผู้ดูแลตำแหน่ง

ตารางที่ 9 จำนวนรายละเอียดตำแหน่ง

ที่	ประเภทตำแหน่ง	จำนวน (แห่ง)	รายละเอียด (ครุภัณฑ์)
1.	คณบดี/รองคณบดี/คณบดีสาขา	1	-
2.	คณบดีสาขา	200	809
3.	คณบดีสาขา (ที่ปรึกษา)	24	501
4.	คณบดีสาขา	105	768
5.	คณบดีสาขา/คณบดีสาขา	-	-
6.	คณบดีสาขา	2	45
7.	คณบดีสาขา	9	797
8.	คณบดีสาขา	-	-
	รวม	341	2,920

12.3 ค่าตอบแทนบุคลากร

ครุภัณฑ์ 2,350 ล้านบาท ร้อยละ 80%

12.4 การสื่อสาร

12.4.1 วิทยุ 75% วิทยุสื่อสาร

12.4.2 โทรศัพท์ 82% โทรศัพท์มือถือ

12.4.3 โทรทัศน์/วิดีโอ 98% โทรทัศน์จอใหญ่

12.4.4 หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย 24 แห่ง

13. ชื่อผู้ดูแลวิทยุสื่อสารของหน่วยงาน

13.1 บุคลากร จำนวน 36 คน แบ่งเป็น

13.1.1 พนักงานส่วนงานและลูกจ้างประจำ

- 1) พนักงานส่วนงานประจำ 7 คน
- 2) พนักงานวิทยุ 7 คน
- 3) พนักงานช่างเทคนิค 6 คน
- 4) พนักงานช่างเทคนิค 6 คน

นบ	12	นค.นค.๑	ธรรม	
นบ	9	นค.นค.๑		11) ศึกษานานาชาติ
นบ	2	นค.นค.๑		10) ศึกษานานาชาติ
นบ	2	นค.นค.๑		9) นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑		8) นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	2	นค.นค.๑		7) นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑		6) นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑		5) นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑		4) นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	-	นค.นค.๑		3) นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑		2) นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑		1) นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑
13.1.2 ศึกษานานาชาติ				
นบ	15	นค.นค.๑	ธรรม	
นบ	1	นค.นค.๑	-	17) ศึกษานานาชาติ, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	4	16) ศึกษานานาชาติ, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	2	15) ศึกษานานาชาติ, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	3	14) นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	-	นค.นค.๑	-	13) นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	3	12) ศึกษานานาชาติ, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	-	นค.นค.๑	-	11) ศึกษานานาชาติ, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	5	10) นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	5	9) ศึกษานานาชาติ, นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	5	8) นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	5	7) นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	5	6) นค.นค.๑, นค.นค.๑
นบ	1	นค.นค.๑	6	5) ศึกษานานาชาติ, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑, นค.นค.๑

งานวิจัยพิเศษของ

สมเด็จพระสังฆราช (2544 : 70) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของสงฆ์ในสังคมไทย
องค์การปริทัศน์ว่า : ศึกษาเฉพาะองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์ในสังคมไทย

1. จากการศึกษาประชาชน จำนวน 32 คน พบว่า คณะสงฆ์มีความเข้าใจใน
บทบาทหน้าที่ของสงฆ์ในสังคมไทยมากที่สุด จำนวน 26 คน และรองลงมา
2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 26 คะแนน โดยคณะสงฆ์มีค่าเฉลี่ย 17.8
ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมพบว่า สมาชิกองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์ส่วนใหญ่

จะมีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง
นางศุภมาส (2550 : 26-27) ได้ศึกษาบทบาทหน้าที่ของสงฆ์ในสังคมไทย
ว่า ศึกษาการควบคุมการปฏิบัติตนของสงฆ์ในสังคมไทย สมาชิกองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์

รวมทั้งสิ้น	
1) ประชาชน	1 คน
2) องค์กรศาสนา	1 คน
3) เยาวชน	1 คน
4) สมาชิกสภา อบต.	45 คน
	48 คน

สมาชิก อบต. 48 คน ในส่วนสมาชิกองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์ได้เลือก
มาจากการเลือกทั้งหมด 2 คน ตำบลศรีณรงค์ 24 หมู่บ้าน ซึ่งมี

13.2 สมาชิกองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์

1) นายองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์	จำนวน 1 คน
2) รองนายองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์	จำนวน 2 คน (แต่ละตำบล)
3) เลขานุการนายก อบต.	จำนวน 1 คน (แต่ละตำบล)

ช่วยเหลือในการทางออกซึ่งประกอบไปด้วย
จากประชาชน 24 หมู่บ้าน และนายองค์การปริทัศน์ว่าสงฆ์ของแต่ละตำบลผู้ปริทัศน์ว่า

13.2.1 คณะผู้ปริทัศน์ว่าสงฆ์ตำบลศรีณรงค์ มาจากการเลือกโดยตรง

13.2 ฝ่ายการเมืองซึ่งมาจากการเลือกแบบออกใบ

บทบาทหน้าที่พิเศษ โดยเฉพาะการระดมทุนและประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ตามระเบียบของราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การศึกษา การสาธารณสุข การเกษตร และการบริการประชาชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มประชาชนกับหน่วยงานราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. การปฏิบัติงานตามหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่อยู่ใน

บทบาทในการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก

พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีความสนใจต่อ

2. ความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทในการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

1-2 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 36.00

48.70 การเป็นสมาชิกองค์การ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นสมาชิก

ร้อยละ 47.60 โทรทัศน์ 5 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 66.10 และวิทยุ 2 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ

ศึกษาข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ 5 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 74.40 โทรสาร 1 ครั้ง/เดือน คิดเป็น

คิดเป็นร้อยละ 33 การติดตามข่าวสาร พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เคย

การศึกษา พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่สนใจการศึกษาระดับประถมศึกษา

พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมาก มีอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 37 ระดับ

1. ลักษณะส่วนบุคคลของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม พบว่า

มากในเขต (2550 : 49-50) ในศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิก

แผนพัฒนาท้องถิ่นที่เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอ

ปัญหาและความต้องการ ของประชาชนที่เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

พัฒนาท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เสนอ

การปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาท้องถิ่น และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน

พื้นที่พัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีส่วนร่วมใน

เสนอแผนของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลจะขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโครงการ

ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อยู่ในระดับมาก โดยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการตรวจสอบรายงานประจำปีเสนอ

และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

บทบาทหน้าที่พิเศษ โดยเฉพาะการระดมทุนและประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ตามระเบียบของราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระดับ .05 ส่วนอายุและความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สนั่น บุญกะสีทา (2553 : 69) ได้ศึกษา ความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศ ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ สถานภาพก่อนดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกันไป พบว่า มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสาวลักษณ์ เสริฐเลิศ (2550 : 74-75) ได้ศึกษาบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ โดยรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านพิจารณา และให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบล ด้านควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร และด้านพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติงบประมาณมีบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง และมีบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่อีก 1 ด้าน คือ ด้านให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก

สรุป การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีประสิทธิภาพต่อองค์กร ได้นั้น จะต้องได้รับการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อจะส่งผลต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น